

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Appelafdelingen)
16. januar 2015

Sag T-107/13 P

Cornelia Trentea
mod
Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA)

»Appel — personalesager — midlertidigt ansatte — ansættelse — afgørelse om afslag på en ansøgning og om udnævnelsen af en anden ansøger — anbringende, der fremføres for første gang under retsmødet — urigtig gengivelse af beviser — begrundelsespligt — indsigelse mod pålæggelse af sagsomkostninger«

Angående: Appel af dom afsagt den 11. december 2012 af Retten for EU-Personalesager (Første Afdeling), Trentea mod FRA (F-112/10, Sml. Pers., EU:F:2012:179), med påstand om ophævelse af denne dom.

Udfald: Appellen forkastes. Cornelia Trentea bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) afholdte omkostninger i forbindelse med denne sag.

Sammendrag

- 1. Retslig procedure — fremsættelse af nye anbringender under sagens behandling — sondring mellem anbringender om grundlæggende retsprincipper og andre anbringender såsom dem om sagens realitet — forkastelse af et anbringende, der ikke vedrører de grundlæggende retsprincipper*
- 2. Appel — anbringender — urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og af beviserne — afvisning — Rettens prøvelse af bedømmelsen af de faktiske omstændigheder og af beviserne — udelukket, medmindre de er gengivet urigtigt
(Statutten for Domstolen, bilag I, art. 11)*
- 3. Appel — anbringender — utilstrækkelig begrundelse — Rettens kompetence*
- 4. Tjenestemænd — afgørelse, der indeholder et klagepunkt — begrundelsespligt — rækkevidde — utilstrækkelig begrundelse — lovliggørelse under retssagen — betingelser
(Tjenestemandsvedtægten, art. 25)*
- 5. Retslig procedure — varigheden af proceduren for Personaleretten — rimelig frist*

1. Det må konstateres, at appellanten under appellen for så vidt angår dennes argumentation om, at Personaleretten ex officio burde have truffet afgørelse om den manglende tilstedeværelse eller den angivelige tilsidesættelse af den rolle i udvælgelseskomitéen, som et medlem af personaleudvalget skulle udføre, ikke har godtgjort, at et sådant anbringende er et anbringende om grundlæggende rettigheder.

Desuden har Personaleretten under hensyn til, at der bl.a. ikke under retsmødet blev fremlagt noget bevis for de faktiske omstændigheder vedrørende dette anbringende, i tilstrækkelig grad begrundet sin dom ved blot at anføre, at et sådant anbringende ikke henhører under den form for anbringender, som Personaleretten skal undersøge ex officio.

(jf. præmis 45 og 46)

Henvisning til:

Domstolen: kendelse af 3. oktober 2013, Marcuccio mod Kommissionen, C-617/11 P, EU:C:2013:657, præmis 22

2. Personalerettens vurdering af de faktiske omstændigheder udgør ikke – medmindre beviserne er gengivet forkert – som sådan et retligt spørgsmål, der er underlagt Rettens efterprøvelse. En sådan urigtig gengivelse skal fremgå på åbenbar vis af sagsakterne, uden at det er nødvendigt at foretage en fornyet vurdering af de faktiske omstændigheder og beviserne.

(jf. præmis 61-63 og 69)

Henvisning til:

Retten: kendelse af 12. juli 2007, Beau mod Kommissionen, T-252/06 P, Sml. Pers., EU:T:2007:230, præmis 45-47 og den deri nævnte retspraksis

3. Spørgsmålet vedrørende begrundelsespligtens rækkevidde er et retsspørgsmål, som er undergivet Rettens kontrol i forbindelse med en appel til prøvelse af en dom afsagt af Personaleretten.

(jf. præmis 76)

Henvisning til:

Retten: dom af 2. marts 2010, Doktor mod Rådet, T-248/08 P, Sml. Pers., EU:T:2010:57, præmis 92 og den deri nævnte retspraksis

4. Det er muligt for det første, endog under sagens behandling, at afhjælpe en utilstrækkelig – men ikke en fuldstændig mangel på – begrundelse for en afgørelse, når den pågældende før sagens anlæggelse allerede rådede over oplysninger, der udgør begyndelsen af en begrundelse, og for det andet at anse en afgørelse for at være tilstrækkeligt begrundet, når den er truffet i en sammenhæng, som den berørte tjenestemand har kendskab til, og som giver ham mulighed for at forstå dens rækkevidde, og for det tredje særligt for så vidt angår afslag på forfremmelser og ansøgninger at supplere begrundelsen i afgørelsen om at meddele afslag på en klage, idet begrundelsen for dette afslag er sammenfaldende med begrundelsen for den afgørelse, som klagen var rettet imod.

(jf. præmis 77)

Henvisning til:

Retten: dom Doktor mod Rådet, EU:T:2010:57, præmis 93 og den deri nævnte retspraksis

5. En frist på to år for Personalerettens afsigelse af en dom kan ikke anses for at være urimelig.

Under alle omstændigheder kan en urimelig lang procedure ikke medføre, at en dom ophæves, hvis der ikke foreligger beviser for, at den lange procedure har haft virkninger for tvistens afgørelse.

(jf. præmis 84 og 85)

Henvisning til:

Domstolen: kendelse af 26. marts 2009, EFKON mod Parlamentet og Rådet, C-146/08 P, EU:C:2009:201, præmis 55 og den deri nævnte retspraksis